

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **AKCENT, spol. s r. o.,** Pražská 1279/18, 102 00 Praha 10 - Hostivař, zast. Mgr. Martinem Urbáškem, advokátem se sídlem Bráfova tř. 50, 674 01 Třebíč, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu,** Štěpánská 619/28, 112 33 Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 1. 2012, č. j. 8 Af 70/2011 – 23,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zastavil z důvodu nezaplacení soudního poplatku dle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, výše uvedeným usnesením řízení o žalobě žalobce směřující proti rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 9. 2011, č. j. 8914/11-1100-202370 a č. j. 8913/11-1100-202370, kterými žalovaný zamítl odvolání žalobce proti platebním výměrům na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků za zdaňovací období 2007 a 2008, vydaných Finančním úřadem pro Prahu 10.

Proti usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. V této namítá, že dne 7. 11. 2011 mu byla do datové schránky doručena zásilka městského soudu ve věci řízení o jeho žalobě. Když stěžovatel zadal tisk dokumentu, vyjelo z tiskárny pouze poučení, nikoli výzva k zaplacení soudního poplatku. Ve středu 4. 1. 2012 v 15:56 hod bylo

stěžovateli doručeno do datové schránky napadené usnesení o zastavení řízení. Jednatel stěžovatele se v této době nacházel v místě svého bydliště v T. Kontaktoval svého právního zástupce a hledal cestu jak poplatek okamžitě zaplatit. Městský soud však zavíral v 17:00 hod. takže při vzdálenosti 180 km nebylo možné k soudu se včas dostavit. Proto si stěžovatel v 16:30 hod. telefonicky ověřil na účtárně soudu údaje pro zaplacení poplatku a obratem jej příkazem prostřednictvím internetového bankovnictví uhradil. Stěžovatel neměl možnost uhradit poplatek přímo v České národní bance, kde má soud účet, neboť v T. tato banka nemá žádnou pobočku a v době po 16:00 hod. mají všechny pobočky zavřeno.

Z důvodu vážnosti situace stěžovatel zakoupil kolky a vyjel do Prahy s tím, že se pokusí poplatek dne 4. 1. 2012 uhradit. Předtím do budovy soudu volal, avšak přítomná justiční stráž mu sdělila, že ona sama ani nikdo jiný poplatek nepřevezme.

Z vylíčených skutkových okolností je zřejmé, že stěžovatel vyvinul veškeré úsilí, aby soudní poplatek uhradil ještě dne 4. 1. 2012 do 24:00 hod. Stěžovatel se tak dostal do situace, kdy v zákonné lhůtě chtěl realizovat své právo zaplatit soudní poplatek z žaloby a tím odklidit účinky rozhodnutí o zastavení řízení, avšak tato realizace nebyla z důvodů na straně soudu a banky možná. De facto došlo k situaci, kdy stěžovatel neměl po určitou a přitom rozhodnou dobu přístup k soudu.

Stěžovatel je přesvědčen, že městský soud měl akceptovat i platbu soudního poplatku, která byla provedena v reálně nejbližší době po doručení usnesení o zastavení řízení. Navrhuje usnesení zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud dále přistoupil k posouzení kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení.

Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Dle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.

Pokud ve věcech správního soudnictví soudní poplatek nebyl zaplacen dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabylo právní moci, pak toto usnesení nabude jeho doručením účastníkům řízení právní moci a soud, který jej vydal, již nemůže toto své usnesení podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích zrušit a v této věci vydávat další rozhodnutí o věci. Je tomu tak proto, že mu v tom brání překážka věci pravomocně rozhodnuté. Zákon o soudních poplatcích ani jiný zákon neumožňuje městskému (krajskému) soudu zrušit své pravomocné usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku.

V projednávané věci stěžovatel nezaplatil soudní poplatek společně s podáním žaloby. Proto byl městským soudem usnesením č. j. 8 Af 70/2011 - 19 ze dne 30. 11. 2011 vyzván k jeho zaplacení a zároveň byl poučen o následcích nesplnění této výzvy. Výzva k zaplacení soudního poplatku byla stěžovateli řádně doručena do datové schránky dne 7. 12. 2011, o čemž svědčí potvrzení o dodání a doručení do datové schránky založené na listu č. 21 soudního spisu. Je bez významu, tvrdí-li stěžovatel, že se mu nepodařilo vytisknout celou doručovanou zprávu. Z potvrzení o dodání a doručení je zřejmé, že stěžovateli byly doručeny písemnosti na listech č. 19 a 20, tedy i výzva k zaplacení soudního poplatku. Stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě 10 dnů nezaplatil. Městský soud proto řízení o žalobě dne 2. 1. 2012 zastavil, přičemž toto rozhodnutí o zastavení řízení nabylo právní moci dne 4. 1. 2012.

Jak již tento soud judikoval ve výše citovaném rozsudku č. j. 5 Afs 1/2007 - 172 ze dne 17. 4. 2008, „*poslední den pro zaplacení poplatku je den, kdy bylo usnesení o zastavení řízení doručeno. Účinky usnesení může tedy účastník zvrátit tím, že kdykoli během téhož dne soudní poplatek zaplatí. Posledním okamžikem tohoto dne usnesení o zastavení řízení nabývá právní moci, stane se tedy závazným a nezměnitelným, resp. nezvratitelným a poplatková povinnost zanikne. Takový výklad také beze zbytku splňuje hypotézu § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, neboť poplatek, je-li zaplacen do konce dne, v němž bylo usnesení doručeno, je zaplacen dříve, než nabylo právní moci*“.

Při aplikaci výše uvedených závěrů na nyní projednávanou věc by bylo možné zvrátit následky zastavení řízení pouze v případě, kdy by stěžovatel uhradil soudní poplatek do nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku (tj. do 4. 1. 2012 do 24:00 hod.), což však nestihl učinit. Soudní poplatek byl připsán na účet soudu dne 5. 1. 2012.

Dle rozsudku č. j. 9 Afs 89/2008 – 59 ze dne 22. října 2008 je „ *ve věcech správního soudnictví nejzazším termínem pro úhradu soudního poplatku, jakožto hmotněprávního úkonu, den nabytí právní moci rozhodnutí. Při aplikaci tohoto právního předpisu není možno se držet stejných pravidel, která se uplatňují při počítání běhu lhůt, tedy se nepoužije ani ustanovení § 40*

odst. 4 s. ř. s., které platí pro procesní úkony. Za okamžik zaplacení poplatku proto může být určen pouze den, kdy platba zaslaná poštou je doručena na účet soudu.“

Ačkoliv stěžovatel dal příkaz k úhradě bezprostředně po doručení usnesení o zastavení řízení, nebyly odeslané finanční prostředky do nabytí právní moci citovaného usnesení připsány na účet soudu. Důvody, pro které se stěžovateli nepodařilo zaplatit soudní poplatek do nabytí právní moci, jsou bez významu. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že poplatková povinnost vznikla stěžovateli v daném případě již spolu s podáním žaloby. Výše soudního poplatku byla jednoznačně a výslovně zákonem stanovena. Stěžovateli nic nebránilo zaplatit soudní poplatek kdykoli od podání žaloby bez toho, aby byl soudem k zaplacení v náhradní lhůtě vyzýván. K zaplacení soudního poplatku měl tedy stěžovatel dostatek času. Pokud tak neučinil, nemůže se nyní dovolávat porušení práva na přístup k soudu, který spatřuje v rozvrhu úředních hodin městského soudu a ČNB. Domnívá- li se stěžovatel, že městský soud byl povinen akceptovat platbu soudního poplatku po lhůtě, nelze s ním souhlasit, neboť nabytím právní moci usnesení o zastavení řízení poplatková povinnost zaniká. S ohledem na shora uvedené městský soud nepochybil, pokud zaplacený soudní poplatek stěžovateli usnesením ze dne 18. 1. 2012 vrátil, když tento byl zaplacen opožděně. Důvod pro zrušení usnesení dle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích naplněn nebyl.

Lze tedy uzavřít, že městský soud řízení o žalobě stěžovatele zcela v souladu se zákonem [§ 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích] zastavil.

Nejvyšší správní soud tedy neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovaný měl ve věci úspěch, příslušelo by mu tedy právo na náhradu nákladů řízení, ze spisu však nevyplývá, že by mu takové náklady v řízení o kasační stížnosti vznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3,
§ 120 s. ř. s.).

V Brně dne 19. dubna 2012

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu